

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemnik za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom račun se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petič-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Položaj v Srbiji.

Na priganjanje kralja Milana je mladi kralj Aleksander odpravil prejšnjo ustavo in radikalno vlado. Poklical je vlado iz mož brez vsacega določnega političnega mišljenja, kateri so pripravljene vse storiti, kar se zahteva od njih. Kralj Milan je napravil vse, kar je dobil pri svojem odhodu iz Srbije, in kar so mu dali za to, da se je odrekel vsem svojim pravicam, in bil je v največji denarni stiski. Skušal je še od radikalne vlade kaj dobiti, a ta ni hotela nič slišati o njem, dobro vedoč, da bi srbska državna blagajna ne imela dovolj denarja, da bi mogla ustrezati vsem Milanovim željam.

Ko je Milan videl, da nima ničesa pričakovati od radikalne vlade, je pa pregovoril sina, da je z državnim prevratom odstranil radikalno vlado. Za povod se je vzela neka izmišljena zarota in več radikalnih vodij so obsodili v ječo. Tako je mislil bivši kralj, da se je znebil svojih nasprotnikov.

Kmalu se je pa videlo, da se je zelo varal. Povsod mej narodom se je vedno bolj kazal radikalni duh. Zato se pa niso upali niti razpisati novih volitev za skupščino. Če tudi se je imelo voliti po starem za radikalce neugodnem volilnem redu, vendar se je vlada v Belemgradu bala, da v skupščini dobe radikalci večino. To bi se tudi bilo zgodilo, da so se volitve vršile svobodno.

Sedanji ministerski predsednik Kristić je s svojo znano brezozirnostjo dosegel, da so radikalci izginili iz skupščine. Vstrašil se pa zato ni nobene nepostavnosti. Radikalni volilci se niti pustili niso k volitvi volilnih mož. Zaradi tega je pa odbor radikalne stranke sklenil, da naj se radikalci vzdrže volitev. To se je zgodilo in vlada ima večino, kakor si jo je želela.

Toda poročila, ki jih dobiva vlada iz dežele, niso zanjo posebno vesela. Povsod se radikalci pripravljajo na boj proti kroni. Za njimi je pa večina srbskega naroda. Sedaj ne gre več za obstanek vlade, temveč za obstanek dinastije Obrenovičev. Milan je s svojim postopanjem kraljevo rodbino pripravil ob vso veljavo v deželi, kralj Aleksander je pa zaigral simpatije naroda s tem, da je preveč poslušal svojega očeta. Kraljica Natalija ima pač nekaj privržencev v deželi, a vendar se število nje-

nih prijateljev manjša, od kar ne biva več v Belemgradu. Stvari za kraljevo rodbino stoje torej skrajno neugodno. To ve tudi kralj Aleksander, a si pomagati ne more. Od neke strani se mu je svetovalo, da bi zopet poklical radikalce, a kralj je odgovoril, da tega ne more storiti, ker ve, da bi radikalci njega pogнали.

Radikalna stranka baje deluje po vsej deželi proti vladi in dinastiji. Pripravlja se hud boj. Kristić bode morda poskušal s silo zatreti gibanje, a je veliko vprašanje, če se mu bode to posrečilo. Zanašati se more jedino na stalno vojsko, milica pa že ni zanesljiva. V njej vlada radikalni duh in ko bi jo sklicali, utegnili bi priti do boja mej milico in stalno vojsko.

Napredna stranka, ki je sedaj v večini v zbornici, tudi ni kaj vesela in zato se mnogi naprednjaki pomišljajo, bi li glasovali za novo posojilo in pa za apanažo kralju Milanu, ker se boje zgubiti poslednje simpatije pri narodu.

Srbijo čakajo še hudi časi. Kako se stvari razvijajo, se sedaj še ne ve, a gotovo je, da je prestol Obrenovičev v največji nevarnosti. Srbijo je imela važno ulogo v jugoslovanski zgodovini, imenovala se je jugoslovanski Pijemont. Na prestolu pa ni imela moža, ki bi bil imel potrebne sposobnosti in sedaj turški Slovani več z zaupanjem ne zro v Srbijo, ker od nje ne pričakujejo nobene rešitve. Srbija samo vedno bolj propada in vsa krivda za to zadevo jedino Milana in njegove zveste pomagače, ki so pripravili deželo ob vsako politično veljavo in jo zakopali v velike dolgove. Morda jih kmalu doseže zaslužena usoda.

Katastrofa

Novi sunki.

Tekom današnjega dne sta se primerila dva sunka: prvi po 10. uri dopoldne, drugi ob 1/2 1. uri. Oba sta bila rahla in nista povzročila nikake škode.

Darila.

Pomožni odbor za Ljubljano in okolico prijavlja I. izkaz darov v skupnem znesku 8013 gld.

Nadalje so darovali: Gospa Eliza pl. Melzer v Kremsu 3 zaboje obleke in 1 vrečo perila; gospod

Štefan Schneider v Kranji 53 kilo sira; gosp. D. Rakusch, trgovec v Celji 10 štedilnih ognjišč iz vlittega železa; vodstvo parnega mlina v Szegedinu 10 vreč moke; gosp. Miroslav Kafka v Pribramu 1 sodček konjaka; gosp. Anton Krisper, trgovec v Ljubljani 5 vreč moke; g. Pavel Heller, tovarnar v Brunnu 2 zaboja žebeljev; g. Josip Gruber, pekovski mojster v Opatiji zopet 2 vreči kruha; g. J. Culot v Brežicah 2 zaboja jedil; tvrdka Gričar & Mejač v Ljubljani 4 fine posteljne odeje.

Uredništvu našega lista je poslal: G. Ivan Calligaris iz Ronk, lastnik karusela v Trstu (fondo Ralli) 20 gld., to je dohodek jednega dneva, ki ga je določil za ponesrečene po potresu.

Komisijsko pregledovanje poslopj

vrši se po devetih komisijah z vso vztrajnostjo in je do danes pregledana približno polovica vseh ljubljanskih hiš. Glasom komisijskih zapisnikov treba bode nadalje podreti: drugo nadstropje in kapelo knežjega dvorca v Gosposkih ulicah; Grajerjevo hišo v Vegovih ulicah št. 9 (celo hišo razven delarnice na dvorišči); Fischerjevo hišo na Kongresnem trgu št. 13 (celo); Maurerjeve hiše na Križevniškem trgu drugo in prvo nadstropje, trakta na voglu proti Gosposkim ulicam in stopnišče. Tudi spomenik sv. Trojice pred deželno bolnico na Dunajski cesti je tako poškodovan, da se iz varnostnih ozirov mora odstraniti, odnosno popraviti in na novo postaviti.

Komisijsko pregledovanje in cenitev poslopj.

Po dogovoru mestnega župana gosp. Grassellija z gospodom deželnim predsednikom cenile bodo komisije za pregledovanje poslopj odslej tudi škodo, katero je povzročil potres. Le na ta način dala se bo v najkrajšem času vsaj približno konstatovati škoda, kar je z ozirom na državno podporo odnosno državno brezobrestno posojilo nujno potrebno, ker mnogi hišni gospodarji, ki si sami ne morejo pomagati, težko pričakujejo sredstev, da si popravijo ali prezidajo porušena svoja poslopja.

Informacije o škodi po potresu.

Gospod kanonik dr. Elbert in gosp. državni poslanec dr. Ferjančič prvi za ljubljanski, drugi

Listek.

Ljubljani.

Naš rod v okovih ječal je stoletja, —
Zdrobila prva ti si robsko vez,
Odpri sinom varna si zavetja,
Nezgodam v bran krepak si stala jez.

Polagala si h kamnu trdno kamen,
Da vrasle bele hiše so iz tal,
In seval mu v očeh ponosa plamen,
Ko mater svojo je tvoj rod te zval! —

Kar Moslemu je Meka starodavna,
Kamor obrača verno se moleč,
To bila ti si nam Ljubljana slavna,
A bila nam si ti še stokrat več!

Ti bila nam središče in svetišče,
Ti bila mil si nam očinski dom,
Ti bila si zavetno pristanišče,
Kjer čoln naš stresal ni vihar in grom!

Nebesa milodarna naklonila
Najboljšemu so rodu tebe v last, —

A temni črti, zemlja mar nemila
Sklenili srčno tvojo so propast? ...

Nad mestom svetim razdejanim toži
V globoki togi osamljen prorok, —
Na ruševinah tvojih roke proži
Pa brez utehe tisoč ti otrok! ...

Upira k nebu rod solzan poglede:
Gospod, molitev našo gorko čuj,
Pogube reši nas in spasi bede,
In vernih tvojih se otrok miluj! — — —

In glej, pred mano temna megla pada
In solnčnojasna se ravan odpre,
In kakor venčana nevesta mlada
Pred mano ljubi kraji mi stoje.

Kot fenis dvigne v sinje se višave
Ljubljana vstala je iz ruševin,
In njo nebroj blagruje sinov Save
Nazdravljajoč iz srčnih ji globin!

Ž. L. Mozirski.

Izvrstno staro mesto in njegova izborna stara gostilna.

Angleški spisal K. Dickens. — Poslovenil L.
(Dalje.)

Hitro pokoplje truplo pod drevesom, potem pa dela in seka celo noč. Iztrebi vse grmičevje in divje rastoči plevel v okolici drevesa in izjednači tla, da je bilo vse ravno in gladko. Ko drugo jutro zopet pridejo delavci, je bilo vse v redu in sumnega ni bilo ničesar.

Sedaj pa ga je umor priklenil na strašno hišo, kjer se je iznebil neveste in odškodoval, ne da bi bil življenje svoje spravil v nevarnost. Zdaj pa je živel v njej čuteč za tilnikom roko krvnika. Ne upa si prodati hiše ali zapustiti jo za več časa. Najme si svoje ljudi v postrežbo, moža in ženo, ter živi v hiši s strahom in bojaznijo. Na vrtu si da postaviti nasproti drevesa utico, kamor je hodil sedet in pazit, da je bilo drevo v varnosti.

Tako so se manjavali letni časi, drevo je spreminjalo svojo podobo in on je čutil, kako se menjujeta nevarnost in bojazen. Ko v poletji nove mladike obrasto in zakrijejo utico v zelenje, vidi v

